
ΦΘΑΝΟΥΝ ΠΙΑ ΟΙ ΣΦΑΓΕΣ

Φαίνεται, ότι ετοιμάζεται ο νέος πόλεμος. Μιλᾶνε πιά ἀναφανδόν γιὰ τὴν ἐρχόμενη σύγκρουση τῶν λαῶν.

Τὸ φαντάζεσθε αὐτό, ὕστερα ἀπὸ τὴν τερατώδη ἀνθρωποσφαγὴ τοῦ 1914—1918. Δὲν εἶχαν σκοτωθῆ τὰ ἑκατομύρια ἐκεῖνα τῶν νέων, γιὰ νὰ μὴν ξαναρχίσει πόλεμος ποτὲ πιά ;

Πρὸς τί τὰ λόγια ; Ἡ ἀτμόσφαιρα ἢ παγκόσμια εἶναι φοβερὰ πνιγερὰ. Ξαναζοῦμε τὸ 1914. Τὸ ξαναζοῦμε δίχως τὰ ἰδανικά, καὶ δίχως τίς ψευδαισθήσεις του. Εὐτυχῶς. Ἡ διάθεσις δὲ αὐτῆ τῆς ψυχραΐμου ἀντιμετωπίσεως τῶν γεγονότων συνειδητοποιεῖται ὀλοένα καὶ περισσότερον.

Παντός οργανώνονται, για να αντιμετωπίσουν απο-
τελεσματικά το κύμα αυτό της έγκληματικής παρα-
φροσύνης.

Οι φιλειρηνικές οργανώσεις των Νέων είναι οι πιο
ένθουσιαστικές εκδηλώσεις αυτού του γεγονότος. Πριν
από λίγα χρόνια όταν στεκόμασταν μελαγχολικοί θεαταί
διαφόρων εθνικιστικών παρελάσεων είτε εδώ είτε στις
άλλες χώρες της Ευρώπης και ιδιαίτερα της Μεσοευρώ-
πης, βλέπαμε πυκνές τις γραμμές από νέους, που ήσαν
παιδιά κατά τον μεγάλο πόλεμο. Θα έπρεπε, λέγαμε,
να θυμούνται τα πένθη, τις στερήσεις, τις άπαγογη-
τεύσεις και τις άγανακτήσεις της προηγούμενης γε-
νεάς. Θα έπρεπε να καταλαβαίνουν καλύτερα από
ετι καταλάβαινε ή προηγούμενη γενεά, πόσο λίγο
ένδιαφέρονται για τα ιδανικά των αυτοί που ετοιμάζουν
τους πολέμους. Θα έπρεπε, λέγαμε, να βλέπει ή νέα
γενεά με άλλα μάτια από ε,τι βλέπαμε έμεις, ύστερα
από την φοβερή άπάτη που αποκρυσταλλώθηκε στις
διάφορες συνθήκες της ειρήνης.

Το πνεύμα με το όποιον είχαν πολεμήσει οι άνθρω-
ποι του 14 είχε προδοθή. Είχαν προδοθή τα ιδανικά
των σκοτωμένων. Κρίμα στις τόσες ζωές, κρίμα στις
τόσες μανάδες, κρίμα στα τόσα όρφανά, κρίμα! Το
αίμα που είχε πιτή ή γή, λές και είχε ξεράνει τις ρίζες
των δένδρων και μαζί μ'ας φαινότανε πως είχε ξεράνει
ιδέες, ιδανικά, ένθουσιασμούς και άντ' αυτών όρθώνον-
ται πάλι, ύστερα από λίγα χρόνια, που καλά δέν είχαν
λυώσει τα κορμιά αυτών που σκοτώθηκαν, οι μακά-
θριες μορφές των κοράκιων, των έμπόρων του θανάτου.

Μά σήμερα ε ουρανός καθαρίζει. Τα μάτια βλέπουν.
Οι νέοι ξυπνούν. Είμεθα δυνατοί. Δέν μπορεί πιά να
γίνει πόλεμος.

Οι οργανώσεις των νέων που εδώ, όπως και έξω,
ανάλαβαν τον ίερόν αυτόν άγώνα, πρέπει να ένισχυ-
θούν. Όλοι, άντρες και γυναίκες, πρέπει να τους βοη-
θήσουμε. Στο δικό τους ένθουσιασμό πρέπει να φέ-
ρομε την δική μας πίστη και πείρα.

Οι γραμμές των ειρηνιστών πρέπει να πυκνωθούν.
Ό όγκος μας πρέπει να είναι επίβλητικός. Μόνον έτσι
θα δπιστωχωρήσουν οι λογίων λογίων έκμεταλλευται
των πολέμων.

Αλεξάνδρα Θιακάκη